

er der et Erhverv, som ønsker at oparbejde en Industri, og saa anmoder det ikke om Beskyttelse, men om at der maa blive indført en Kontrol, der holder dem tilbage, som kan skade den fælles Virksomhed for en Forbedring af Kvaliteten. Jeg tror, den Vej er bedre, medens det ærede Medlem synes at være af den Opfattelse, at Toldbeskyttelsesvejen er at foretrække. Der er vi altsaa uenige, og jeg vil anbefale det ærede Medlem at gaa ud og tale til Landboerne om sit Syn, saa vil jeg haabe, at Byerhvervene vil overveje Spørgsmaalet. Jeg tror, at flere og flere vil komme til Erkendelse af, at det ikke er den kunstige Beskyttelse, der giver den bedste Udvikling af Erhvervslivet.

Dernæst skal jeg vende mig til det ærede Medlem Hr. Heilesen, der spurgte om Udsigterne for en Genaabning af Kødeksporten til Norge. Jeg maa desværre meddele, at det endnu ikke har været muligt at komme til en Realitetsforhandling med den norske Regering. Gang paa Gang har vi fra dansk Side rejst Spørgsmaalet, ligesom vi gennem den danske Gesandt i Kristiania har holdt den norske Regering underrettet om, at Vendsyssel i flere Maaneder, siden den 5. Januar, har været afspærret og er fuldstændig ren for Mund- og Klovesyge, og at der i den øvrige Del af Landet har været enkelte Udbrud, men at de angrebne Dyr er blevet nedslaaet; men der er endnu ikke opnaaet nogen Ændring i den norske Regerings Standpunkt.

Den 30. Maj, altsaa for knap 2 Uger siden, har Landbrugsministeriet paa ny anmodet om, at Sagen maatte blive forelagt den norske Regering, og jeg har netop i Dag gennem Udenrigsministeriet modtaget en ny Indberetning fra Gesandten i Kristiania, gaaende ud paa, at man fra norsk Side stadig nærer Betænkelighed ved at ophæve Forbudet. Den danske Gesandt er dog af den nye norske Udenrigsminister blevet opfordret til at sende en ny skriftlig Redegørelse om Sagen, og en saadan Redegørelse, som glædeligvis kan indeholde Oplysninger om, at Mund- og Klovesygen nu praktisk talt er ophørt her i Landet, vil nu blive udarbejdet. Udenrigsministeren i Norge har saa sent som den 8. Juni i Aar til „Norsk Handels- og Sjøfartstidende“ i en Udtalelse, som er bekræftet overfor den danske Gesandt, indrømmet, at Sygdommen er bekæmpet i Danmark, men det hævdes alligevel, at der ikke foreløbig vil blive foretaget nogen Forandring med Hensyn til Importforbudet; man vil se Tiden an; maaske Sygdommen kan bryde ud paa ny. Jeg kan kun beklage, at den norske Rege-

ring vedblivende finder det paakrævet at opretholde Forbudet mod Indførsel af Kød i Modsætning til andre Lande, der endnu har Forbud mod Indførsel af levende Kreaturer, men ikke mod Indførsel af Kød. Da den norske Regering imidlertid hævder, at Forbudet alene skyldes veterinære Hensyn, kan der i Betragtning af de gunstige Beretninger om Mund- og Klovesygens Ophør her i Landet, være Grund til at haabe, at der snart maa ske en Ændring i de nuværende uheldige Tilstande, som lader en naturlig Handelsomsætning mellem Danmark og Norge ligge ubenyttet hen.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo var inde paa en Omtale af Fiskerierhvervets vanskelige Stilling og udtalte herunder, at det tyske Marked var ganske haabløst. En saa absolut Pessimisme kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i. Det beror alt sammen — og jeg tænker ved Ordet „alt sammen“ ikke alene paa Fisk, men ogsaa paa vore andre Eksportvarer til Tyskland, saasom Heste og Kreaturer — paa, hvorvidt det i en nær Fremtid lykkes at opnaa en varig Stabilisering af den tyske Markkurs. Vi har den allerstørste Interesse i dette Spørgsmaals Afgørelse, ikke blot Industrien, men sandelig ogsaa Landbruget og Fiskeriet, en Interesse, der staar i omvendt Forhold til vor Indflydelse paa Spørgsmaalet. Jeg skal ikke forsøge at agere Spaamand, men at betegne Situationen som fuldt ud haabløs vil jeg dog tro ikke, i Øjeblikket i hvert Fald, er fuldt ud berettiget.

Med Hensyn til vor Englandseksport henstillede det ærede Medlem Hr. Sundbo, at Pladsen som dansk Fiskeriagent paa ny maatte blive besat. Hvis det fra Fiskerierhvervets Organisationer rettes Henvendelse til Ministeriet om Genbesættelse af Pladsen, skal en saadan Henvendelse blive Genstand for velvillig Overvejelse. Men jeg ønsker dog overfor det ærede Medlem Hr. Sundbo at sige, at han ikke bør hengive sig til den Overtro, at blot vi faar en Embedsmand mere eller en Kommission mere, som det ærede Medlem ogsaa udtalte Ønsket om, skal vi nok klare Vanskelighederne. Det ærede Medlem savnede Anvisninger fra Fiskeriforeningerne, ogsaa fra min Ringhed, om, hvad der burde gøres for Fiskeriets Udvikling. Ærlig talt savner jeg ogsaa Anvisning fra det ærede Medlem Hr. Sundbo, men jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han ikke giver Anvisning i saa Henseende. Jeg tror, at Initiativet i saa Henseende maa komme fra Fiskerierhvervet. Hvis det ikke kommer derfra, har jeg ikke den allerstørste Tiltro til, at